

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.216/2010/9. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben 2010. május 19. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A hivatalos személy elleni erőszak büntette és más bűncselekmények miatt vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2010. február 19. napján kihirdetett 7.B.549/2008/48. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett II. rendű vádlott vonatkozásában megváltoztatja a következők szerint:

A vádlottal szemben kiszabott büntetést 300 azaz (Háromszáz) napi tétel, napi tételenként 200 azaz (Kettőszáz) forint pénzbüntetésre enyhíti. Az így kiszabott 60 000 azaz (Hatvanezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén napi tételenként fogházbüntetésre kell átváltoztatni.

A vádlottat érintő előzetes mentesítésre vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Indokolás:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság a rendelkező részben megjelölt ítéletében I. rendű vádlottat hivatalos személy elleni erőszak büntetében mondta ki bűnösnek, és őt ezért összesen 40 nap fizikai munkakörben letöltendő közérdekű munka büntetésre ítélte.

II. rendű vádlottat testi sértés büntetében (Btk. 170. § (1) és (2) bekezdés) és hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségében (Btk. 226. §) mondta ki bűnösnek. A II. rendű vádlottat ezért halmazati büntetésül 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a bíróság a II. rendű vádlott előzetes mentesítésben részesítéséről is. Rendelkezett továbbá az első fokon eljáró megyei bíróság az ügyben lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

Az ítélet ellen I. rendű vádlott terhére az ügyész jelentett be fellebbezést büntetésének súlyosítása végett, míg az I. rendű vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették. II. rendű

vádlott terhére az ügyész fellebbezett a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés mértékének és a próbaidő tartamának a felemelése céljából, míg a II. rendű vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

Az ügyészi fellebbezést a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf. 114/2010/3-II. számú átiratában I. rendű vádlottra nézve visszavonta. II. rendű vádlott terhére bejelentett fellebbezést a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség fenntartotta. A fellebbviteli főügyészség átiratában kisebb eljárási szabálysértést észrevételezett, ugyanis az elsőfokú bíróság a 2010. február 19. napján történt vádkiterjesztést követően a védekezésre felkészülés érdekében a Be. 310. § (3) bekezdése alapján a tárgyalás elnapolása kérésének lehetőségére nem hívta fel a vádlott és védője figyelmét. Ez a szabálysértés azonban az ügy érdemét nem befolyásolta. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint okszerűen vetette el az elsőfokú bíróság a II. rendű vádlottnak azon védekezését, hogy I. rendű vádlott orrcsonttöréses sérülését nem ő okozta. A megalapozott tényállásból helyesen következtetett álláspontja szerint a bűnösségére, azonban a kiszabott büntetés nem felel meg a Btk. 37. §-ában meghatározott büntetési céloknak, ezért indítványozta a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés tartamának felemelését. A másodfokú eljárásban megtartott nyilvános ülésen a II. rendű vádlott védője a bejelentett védelmi fellebbezést a felmentés mellett a kiszabott büntetés enyhítésére irányulóan is fenntartotta.

A vádlott és a védő fellebbezése részben alapos.

A másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla a fellebbezéssel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Az ítélet tényállásának megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. Figyelemmel arra, hogy az ügyészi fellebbezést a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Be. 357. § (2) bekezdése alapján visszavonta, az ítélet az I. rendű vádlott tekintetében jogerős, annak másodfokú felülbírlata a Be. 349. § (1) bekezdése alapján mellőzendő.

A felülbírlat során az ítéltábla megállapította, hogy az első fokon eljáró bíróság alapvetően a perrendi szabályok betartásával folytatta le az elsőfokú eljárást. A fellebbviteli főügyészség azonban helyesen észrevételezte, hogy a 2010. február 19. napján megtartott tárgyaláson azt követően, hogy az ügyész II. rendű vádlottra nézve súlyos testi sértés büntette mellett a vádat kiterjesztette, az első fokon eljáró bíróság akkor járt volna el helyesen, ha a Be. 310. § (3) bekezdése alapján a vádlottat és védőjét nyilatkoztatja arra nézve, hogy indítványozzák-e a tárgyalás elnapolását. Ez az eljárási szabálysértés azonban az ügy érdemét nem befolyásolta, hiszen a vádlottnak és védőjének a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 1.Bf.251/2007/8. számú, 2008. január 28. napján kelt hatályon kívül helyező végzéséből is tudomásuk volt arról, hogy a vádirati tényállás a Btk. 226. §-ában meghatározott, és a szerint büntetendő hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségének a megállapítására is alkalmas.

Emellett a vádbeli tényállás ezen cselekmény leírását is magában foglalta a vádirat benyújtásától kezdődően.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást egyebekben a perrendi szabályok megtartásával, a szükséges részletességgel folytatta le. Az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat feltárta. Ehhez kapcsolódóan indokolási kötelezettségének is eleget tett, és számot adott arról, hogy ténymegállapításait mely bizonyítékokra alapította. Az általa megállapított tényállás megalapozott, az mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű értékelésével, mérlegelésével vetette el a II. rendű vádlott azon védekezését, hogy I. rendű vádlott orrcsonttöréses sérülését nem ő okozta.

A megalapozott tényállásból okszerűen következtetett az első fokon eljáró bíróság a vádlott bűnösségére, és a terhére rótt cselekmény jogi minősítése is törvényes.

II. rendű vádlott a tényállásban rögzített cselekményével úgynevezett heterogén alaki halmazban valósította meg a Btk. 170. § (1) bekezdésében meghatározott, de a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő súlyos testi sértés bűntettét, valamint a Btk. 226. §-ban meghatározott, és a szerint minősülő és büntetendő hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségét. A Btk. 226. §-a szerinti vétség megvalósulásához ugyanis önmagában nem szükséges lenyűgöző, akaratot megtörő és rendszerint sérüléssel járó erőszak, így a testi sértéssel a halmazat mindig valóságos.

Az első fokon eljáró bíróság helyes érveléssel vette el a II. rendű vádlottnak a Btk. 29. §-a szerinti jogos védelmi helyzetre alapított védekezését is, illetőleg helyes a Btk. 2 §-a szerinti időbeli hatállyal kapcsolatos indokolása, melynek alapján a cselekmény elbírálásakor enyhébb büntető törvénykönyvet alkalmazta.

Ugyancsak helyesen sorolta fel az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó alanyi és tárgyi enyhítő és súlyosító körülményeket. Az ítélet tábla azonban úgy ítélte meg, hogy a II. rendű vádlottra kiszabott szabadságvesztés büntetés még a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztése mellett is indokolatlanul súlyos joghátrány.

A II. rendű vádlott a köz érdekében végzett tevékenysége során jogszerűen kezdeményezett a tényállásból is megállapíthatóan intézkedést az I. rendű vádlottal szemben, aki ennek során a jogszerű felszólításnak nem engedelmeskedve még bűncselekményt is elkövetett a sérelmére. Az egyébként kifogástalan életvezetésű II. rendű vádlott a hivatásának gyakorlása során kétségtelenül túllépte a még szabályos intézkedés kereteit, azonban a testi sértés megvalósult elkövetési formája egyáltalán nem tekinthető kirívóan durva elkövetési módnak.

A bűncselekmény elévülési idejét meghaladó időmúlásra, az elkövetéskori büntető törvénykönyvben meghatározott büntetési tételre is figyelemmel a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a II. rendű vádlottal szemben a Btk. 87. § (2) bekezdés e) pontja alapján kiszabható pénzbüntetés is kellően szolgálja a Btk. 37. §-ában meghatározott büntetési célokat, figyelemmel a Btk. 83. §-ában rögzített büntetés kiszabási elvekre is. A kiszabott pénzbüntetés napi tétel számát a bűnösségi körülményekre, míg az 1 napi tétel összegét a vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyaira figyelemmel állapította meg.

A pénzbüntetésre figyelemmel a II. rendű vádlott előzetes bírósági mentesítésére vonatkozó rendelkezést mellőzte.

Mindezek alapján a Debreceni Ítéltábla a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság ítéletét a jelzett körben a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

Debrecen, 2010. május 19.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács tagja, előadó bíró

Dr. Gömöri Olivér sk.
a tanács tagja

Záradék: Az ítélet II. rendű vádlott vonatkozásában a Debreceni Ítéltábla Bf.II.216/2010/9. számú ítéletével 2010. május 19. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2010. május 19.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő